

Szalkszentmárton, 1901. május 21. – Budapest, 1967. június 9.

Apja a fővárosban lámpakezelő, majd köztisztasági munkás volt. Fia 1917-ben lakatos segéd lett, belépett a Vas- és Fémmunkások Szakszervezetébe. Háborúellenes tüntetéseken való részvételéért letartóztatták. 1919-ban a Tanácsköztársaság alatt vöröskatona volt. 1921-től alkalmi munkákból élt. 1923 és 1929 között a Kovács és Tsa Felvonógyárban dolgozott, szakszervezeti főbizalmi volt. 1929-től a Ganz Vagongyárban kapott munkát, de az 1930. szeptember 1-jei tüntetésen való részvételéért elbocsátották. 1935-ig több kisebb üzemben vállalt munkát, majd visszatért a Ganz-ba, ahol 1939-ig tevékenykedett, majd 1941-1942-ben vállalt munkát, a közte levő időben a WM Repülőgyárban géplakatosként dolgozott. 1943-ben belépett a Szociáldemokrata Pártba, 1945-ben a Magyar Kommunista Párthoz csatlakozott; 1948-ban átigazolótk az MDP-be. 1949-ben kiemelték, nyolchetes gépállomás vezető tanfolyamot végzett, majd a mosonszentjánosi gépállomás irányítója lett. 1952. októberben visszatért korábbi munkahelyére, az időközben Csepeli Vas- és Fémművek Szerszámgépgyár lakatosa lett. 1956. novembertől az MSZMP tagja volt. Az 1958. november 16-i országgyűlési választásokon a Hazafias Népfrent budapesti listáján képviselői mandátumhoz jutott.